

corresponden a varios sufijos y fonemas antiguos? *Montanuy* me parece que algo tiene que ver con *Montanus*: no con un abundancial. En Huesca hay *Montañana*, que se equipara a otros muchos topónimos latinos. No pienso en *-onis* para re-
 5 construir un **Montanonis* o **Montanonem* muy hipotético: si acaso en *Montanuli*: porque los diminutivos con étnicos y antropónimos, aplicados a villas y fundos son conocidos y más los descriptivos». —² Cf. Joan Coromines, *Estudis de*
Toponímia Catalana, II, pp. 62-63, n. 4: «En general aquests noms no es poden relacionar raonablement amb noms de persona ben coneguts, però sí molts d'ells, amb apel·latius ben corrents, pre-romans sobretot [...] però també romànics. Dues
 15 excepcions són *Semenestui* (* S e b a s t i a n o i ?) i *Onestui*, potser també *Serenui*, que podrien usar-se com confirmació de la tesi de Rohlf's, a condició que reconeguem a aquesta un abast sols parcial; sigui en la forma indicada a dalt o bé concedint
 20 la possibilitat que es tracti de sufixos coincidents d'origen diferent, l'un basc i aplicat a antics apel·latius, l'altre pertanyent a una altra llengua i aplicat a noms de persona. Àdhuc és possible que l'origen fos triple més que doble, car *Censui* (tr. 25 Salàs) apareix constantment en la forma *Cenzovi* en la documentació medieval...» [Després, però, arribem a la conclusió que *Semenestui* és també basc pur: SEME-N-EST-ŌI, format amb el basc *seme* 'fill' i el radical d'*Esterrí*, *Estavar* etc; ON-EST-ŌI, 30 amb basc *on* 'bo'; i també es troba etim. basca per a *Serenui* (cf. *Seròs*) J.C.]. —³ Vegeu també el comentari d'En Coromines a la fi de l'article dedicat a *Berganui* en aquest *Onomasticon*.

MONTANYANA (MONTANYÀ, MONTANYANS)

Vila i antic cap de municipi del *Pont de Montanyana* (Baixa Ribagorça), a la confluència dels
 40 barrancs de St. Joan i de St. Miquel, que formen el *barranc de Montanyana*, afluent per la banda dreta de la Noguera Ribagorçana (*Gran Enc. Cat.*, s.v.).

PRON.POP.: *montanyàna*, oït a Blancafort, Casserres, Tolba i Gulp (1957; xviii, 89, 103, 118, 45 198); també a Erill (1953; xiii, 161). A La Règola hom pronuncia *muntañàna* (1956; xv, 181), i així també a Giró (1957; xvii, 154). En les seves enquestes de l'*Onom. Cat.*, J. Cor. va oïr aquella pronúncia 13 vegades i aquesta 5 (*E.T.C.* II, 112).

DOC. ANT.: 995: *Montagnana* (Abadal, *Comt. Pall. Rib.*, 30-1); 996: *Montagnana* (*id.*, 303); 1022: *Montangana* (SerranoS., *N.H. Rib.*, 427); 1026: *Montagana* (*id.*, 489); 1055: *Montagnana* (*Lib. Feud.* I, 123); 1056: *Montaniana* (*id.*, 75); 1077: 55 (*id.*, 92); 1171: (Miret, *Templ.H.*, 133); 1180-90:

(*id.*, 540); 1165: *Muntannana* (Kehr, *Paps-turk.*, 411); 1265: *Montanyana* (Valls Tab., *Aran*, 7); 1289: (*BABL* VI, 62); 1277: *Muntanyana* (Soldevila, *Pere el Gran* I, 83); 1305: (*BABL* VI, 52); 1315: (*CoDoACA* XII, 259); *Muntany* (sic) (*id.*), 1317: *G. de Muntanyana* (Finke, *Acta Ar.* III, 337).

ETIM.: (VILLA) MONTANIÀNA, derivat del NP II. MONTANIUS (Schulze, *Zu lat Eigenn.*, 170, 192), si bé MONTANIÀNU podria venir igualment de MONTANUS (Skok, *Ortsn.*, 111). Anàlogament (VILLA) MONTANIÀNA 'mas de Montanus'; *E.T.C.* II, 112).

Estudiarem ací altres dos NLL derivats del mateix etímon:

1) *Montanyà*: Mas al te. de Navès (Solsonès), vora el qual hi ha la *font de Muntanyà* i el *molí de Muntanyà*.

PRON. POP.: *muntañà*, oït a Oliu (1964; XLVI, 82).

2) *Montanyans*: Santuari (la *Mare de Déu de Montanyans*) situat al municipi de Castellet i la Gornal (Garraf), a la banda dreta del riu de Foix.

DOC. ANT.: 1172: *Raimundi de Muntannans* (*Cart. St. Cugat* III, 243), *Bernardi de Montaians* (*Cart. Poblet*, 154).

HOMÒNIMS I PARÒNIMS: *Montañana*, barri de Saragossa; *Montañano*, nom de dues partides aragoneses: l'una situada al te. de Longás (Saragossa) i l'altra cap a Jaca (Osca) (Madoz XI, s.v.).

A Toscana hi ha *Montagnana* i *Montagnano* (Pieri, *Top. Arno*, 164);

En el domini occità, cal notar *Montignan* (Gers) (Skok, *Ortsn.*, 111). I els nombrosos NLL derivats en
 35 -ACU: *Montignac* (Dordonya) (Skok, *Ortsn.*, 111); *Montignac* al te. de Ste. Valière (Aude) (doc. *Montaniac*, *Montenac*, *Montaniacum* 1244-45, *Montaignacum* 1262); i un altre (*Montaniaco* 1272, *Montanbacum* 1360) al te. de Villesèque-des-Corbières (Sabarthès, *Dict. topogr. de l'Aude*, s.v.). A l'Erau hi ha *Montagnac* al te. de Beziers; (*Montaniacum* 1098, *Montanbac* 1341) (Thomas, *Dict. topogr. de l'Hérault*, s.v.); i, així mateix, al Cantal es troben tres pobles anomenats *Montagnac* als termes de Maurs, Mentières i Vézac (*Montagnac* 1232), al costat del diminutiu *Montagnaguet* al te. de Mentières (Amé, *Dict. topogr. du Cantal*, s.v.). Ph.R.

Montanyés, -nyesco, *Montanyeta* V. Mo- misc.

MONTARDIT

Montardit (de Dalt), poble. I al peu d'aquest el llogaret *Montardit de Baix* (o *Ribera de Montardit*, o *els Hostals de Montardit*). Tots dos del municipi